

Primer amor

Joan Margarit

al José Agustín Goytisolo

En la Girona trista dels set anys,
on els aparadors de la postguerra
tenien un color gris de penúria,
la ganiveteria era un esclat
de llum en els petits miralls d'acer.
Amb el front descansant damunt del vidre,
mirava una navalla llarga i fina,
bells com una estàtua de marbre.
Com que els de casa no volien armes,
vaig comprar-la en secret, i en caminar,
la sentia, pesant, dins la butxaca.
A vegades l'obria poc a poc,
i dorgis la fulla, recta i prima,
amb la conventual fredor de l'arma.
Presència callada del perill:
Vaig amagar-la, els trenta primers anys,
rere llibres de versos i, després,
dins un calaix, entre les teves calces
i entre les teves mitges.
Ara, a prop de complir els cinquanta-quatre,
torno a mirar-la, oberta en el meu palmell,
tan perillosa com a la infantesa.
Sensual, freda. Més a prop del coll.

Joan Margarit, *Els motius del llop*, Barcelona: Columna, 1993
Traduït per Anna Crowe